

Louka plná květů

Louka plná květů,
jeden pro druhého jsme tu,
jsme tu, abychom se radovali,
smích a radost kolem sebe rozdávali.

Louka plná květů,
nádherně voní, když je v květu,
voní a rozdává potěšení,
je to jak něžné pohlazení.

Pohlazení, potěšení,
srdce láskou naplnění,
louka plná květů,
buďme rádi, že jsme tu.

Že můžeme životem jít,
a láskou svá srdce plnit,
plnit a už nikdy nenaříkat,
neplakat a nevzlykat.

Po louce plné květů se rozběhnout,
a do trávy jen tak ulehnout,
ulehnout a nechat se nést,
na vůni květů, když kvete bez.

Do nebe se podívat,
a s anděli si povídat,
s anděli, kteří při nás stále stojí,
a foukají, když nás něco bolí.

Pak vstát a opět se rozběhnout,
tou rozkvetlou nádherou.
dokola se zatočit,
zout boty a vysoko vyskočit.

Na louce plné květů,
a být vděční, že jsme tu.

Dýchej

Dýchej, dýchej
a plamen víry v sobě rozdmýchej.
Není třeba se obávat,
jak věci v sobě poskládat.

Vírou vše podpoříš,
a to podstatné se včas dozvíš.
Jak v nové realitě žít,
a odpovědnost za svůj život převzít.

Dýchej má lásko, dýchej,
s úsměvem v srdci svém a tichem.
Duše Tvá je stále Tebou,
tak už se za ničím dokola nehoň.

Co potřebuješ v sobě máš,
stačí že tomu požehnáš.
Tak jen dýchej, a nech ten plamen hořet,
a neboj se, nemůže nic shořet.

Dýchej v tichosti a pokorou,
se svou vnitřní podporou,
která tě vede a chrání,

na cestě k Tvému poslání.

Jsme mocní

Je mnoho způsobů, jak z nemocného stát se mocným,
a života svého se opět zmocnit.

To nejdůležitější je však uvědomění si své nemoci,
a ovládnutí opět své moci.

Máme nad svým životem ohromnou moc,
tak ji stále neproměňujeme v nemoc.

Strachy nám brání v naší moci,
a uvádějí nás do nemoci.

Jakmile strachy zmizí,
ovládne nás radost ryzí.

Vše se kolem nás rozzáří,
a objeví se opět úsměv na tváři.

Kopec Žerotín

Na kopci Žerotín kaple stojí,
a všude kolem ní to lučným kvítím voní.
Duby Šípáky ji statně stráží,
ve vysoké trávě kvetoucí chrpy modře září.
Pohled do krajiny kolem je krásný a svěží,
až nám z toho mráz po zádech běží.

Za kaplí stojí vysoký kříž,
a nám se odtud nechce vůbec pryč.
Přesto se vydáváme cestou dolů,
kterou lemuje vinná réva a spousta stromů.
Louka pod kopcem je plná květů,
a my jsme rádi, že společně jsme tu,
že můžeme tu překrásnou nádheru vnímat,
až se nám z toho chce chvilka zpívat.

Na Moravské misi

Na Moravské misi jsme propojili intuici s myslí.
Navštívili překrásná energetická místa,
a pohnuli se zas o kousek dál z místa,
ke světlu, které stále více září,
a je to vidět na našich opálených tvářích,
které se nám radostí rozzářily,
aniž bychom sebemenší hlt vína vypili.
Morava je přec krásná zem, to všichni víme,
a vůbec nám nevádí, že tady někdo z nás špatně spíme.
Prohloubili jsme zde svá poznání,
a vyslovili svá nejnítěrnější přání,
které se nám jistě brzy v nové realitě zhmotní,
teď již tvoříme myšlenkou, a jsme všeho schopní.
Děkujeme Ti, Moravo, za Tvé velké dary,
které nás skutečně za naše srdce vzaly.
Srdce, která se zde po okraj láskou naplnila,
Moravo krásná, děkujeme Ti, že jsi nás tak obohatila.

O strachu

Jak můžu se svým strachem pracovat?
Přijmout ho a s láskou se mu do očí podívat.

Pohládit ho a polaskat,
a hlavně se na něj nenaštvat.

Verše ze seminářů od Pavla Záblického (1. část)

Uveřejnil(a) Administrator
Úterý, 17 Zář 2019 09:41

Vždyť se jenom něčeho bojím,
co možná ani za řeč nestojím.

Dej mu lásku a pochopení,
vždyť na tom nic zvláštního není.

Ten strach je Tvou součástí,
tak ho nepřelepěj náplastí.

Která ho jen na čas zakryje,
pak se sloupne a strach zas ožije.

Přijmi ho s otevřeným srdcem ze svého nadhledu,
strach se rozplyne a bude navěky u ledu.

Píseň o lásce v ročních obdobích

Je krásný jarní den, a všude to krásně voní,
Já jsem šťastný, že jsem, a nic se mi hlavou nehoní.
Prostě tu jenom jsem, a zpívám píseň o ní,
o lásce, která je ve všem, a která nás se vším pojí.

Jedno jsme, a jedno zůstanem,
jedno všichni máme, a to je láska jen.
Láska, ze které se všechno rodí,
láska, která je energií boží.

Je krásný letní den, a slunce nad hlavou svítí,
Já sem rád, že jsem, a radost mohu mít.
Prostě jen jenom jsem, a zpívám píseň o ní,
o lásce, která je ve všem a která nás se vším pojí.

Jedno jsme, a jedno zůstanem,
jedno všichni máme, a to je láska jen.
Láska, ze které se všechno rodí,
láska, která je energií boží.

Je krásný podzimní den, a ze stromů padá listí,
Já jsem rád, že jsem, a jablko mohu jísti.
Prostě jen jenom jsem, a zpívám píseň o ní,
o lásce, která je ve všem, a která nás se vším pojí.

Jedno jsme, a jedno zůstanem,
jedno všichni máme, a to je láska jen.
Láska, ze které se všechno rodí,
láska, která je energií boží.

Je krásný zimní den, a venku hustě sněží,
Já jsem rád, že jsem, a u krbu doma ležím.
Prostě jen jenom jsem, a zpívám píseň o ní,
o lásce, která je ve všem, a která nás se vším pojí.

Jedno jsme, a jedno zůstanem,
jedno všichni máme, a to je láska jen.
Láska, ze které se všechno rodí,
láska, která je energií boží.

Překrásný anděl

Jsi překrásný anděl,
který si vědomí zavřel,
aby došel k poznání,
a nečeká žádné uznání.

Uveřejnil(a) Administrator
Úterý, 17 Září 2019 09:41

Chceš najít sám sebe,
a díváš se do nebe,
chceš najít sám sebe,
dívej se do sebe.

Tam vše, co hledáš, zříš,
stačí, že tomu uvěříš,
v klidu Tvého nitra je Tvé pravé Já ukryto,
a není to nijak zamknuto.

Stačí tam jen tiše vstoupit,
usmát se a poodstoupit,
v lásce s ním splynout,
a vše pak nechat plynout.

Přijetí energií naší podstaty

Přijímáte energie Vám vlastní,
a to není nic tak zvláštní.

Jsou Vaše a jste z nich stvořeni,
jako každé božské stvoření.

Otevřete se jim zcela,
a bude Vaše bytost celá.

Celá jako na počátku všeho,
jedna duše, jedno tělo.

Radostná pro maminku zemi

Verše ze seminářů od Pavla Záblického (1. část)

Uveřejnil(a) Administrator
Úterý, 17 Zář 2019 09:41

Pojďme se radovat, pojdme se smát,
pojdme si říkat mám Tě ráda, mám Tě rád.

Pojďme v lehkosti životem plout,
pojdme se zbavit všech svazujících pout.

Pojďme úsměv rozdávat všem kolem sebe,
pojdme se rozjasnit jak modré nebe.

Pojďme se smát a milovat,
a o nic už navzájem nebojovat.

Pojďme žít v pravdě a k sobě upřímní,
A když jsme na dně tak se zas vzpřímit.

Žít stále v lásce se přece jen dá,
jen to nechce nikdy vzdát.
Žít v lásce se přece jen dá,
nenechme se ničím zmást.

Pojďme se radovat, pojdme si hrát,
pojdme se životem v lehkosti ubírat.

Pojďme své děti v lásce vychovávat,
a už nikdy, nikdy jim nenadávat.

Pojďme jim ukázat, jak v lásce žít,
pojdme v sobě nechat rozeznít svůj vnitřní klid.

Uveřejnil(a) Administrator
Úterý, 17 Zář 2019 09:41

Pojďme ctít zemi, tu naši maminku,
která nás živí, a neopouští ani na chvíli.

Pojďme si navzájem lásku dávat,
vždyť to, co dáváme, se nám zas navrátí.

Nová realita - Kalimeta

Srdce se otevírá a nová realita začíná.
Poznali jsme, co bylo třeba,
a k večeři jedli celozrnný chleba.

Vnitřní synergie je naše,
k snídani byla ovesná kaše.

K obědu bulgur a cizrna,
a v neděli budeme zase doma.

Doma s novou realitou před sebou,
a s velkým poznáním za sebou.

S poznáním, které je teď naší výbavou,
už nemusíme všechno řešit hlavou.

Stačí se se svou podstatou propojit,
a nechat vnitřní synergií promluvit.

Již není třeba se ničeho obávat,
teď můžeme staré realitě zamávat.

Zamávat, a s láskou se s ní rozloučit,
a novou realitu si s úsměvem a láskou v srdci
začít tvořit.

Vděčnost

Je jedno velké bohatství, které v sobě máš,
je stále s tebou, když ráno vstáváš i večer usínáš.
Cestu k němu máš stále otevřenou,
a nemůžeš ho nikde nikdy zapomenout.
Je klíčem ke štěstí a radosti,
a naplňuje Tvůj život hojností.
Tím bohatstvím je žít svůj život s vděčností,
tím bohatstvím je přijímat vše s vděčností.
S vděčností můžeš životem kráčet,
a již se nemusíš v nelásce máčet.

Šimrá mě na duši

Šimrá mě na duši, která je naplněná láskou
a spojení už nic neruší.
Šimrá mě na duši, a je to příjemné a čisté,
jak po dešti ovzduší.
Šimrá mě na duši, a na tváři mám úsměv plný radosti.
Šimrá mě na duši, která je šťastná bez bolesti.
Šimrá mě na duši, můj dech je klidný a nic ho neruší.
Šimrá mě na duši, a občas mě v žaludku zakručí.
Šimrá mě na duši, jsem zamilován sám do sebe až po uši.
Šimrá mě na duši, je čas na oběd, který mě dozajista potěší.

Když půjdeš spát.

C, G, Ami, F

Uveřejnil(a) Administrator
Úterý, 17 Zář 2019 09:41

Když půjdeš spát, budou se Ti zdát,
sny nádherný, láskou naplněný,
budeš si je snad, ráno pamatovat,
až otevřeš svý oči nádherný,
a s úsměvem ráno přivítáš,
vždyť den krásný před sebou máš.

Raduj se a zpívej, když novým dnem kráčíš,
vše krásné kolem sebe vnímej, i když se v dešti smáčíš.
Přítomný okamžik vnímej, a dýchej z plných plic,
svou realitu si tvoř takovou, jakou ji chceš mít.

Až zas půjdeš spát, a budeš spokojeně usínat,
můžeš na ten krásný den s vděčností zavzpomínat.
Pak s úsměvem na tváři zavřeš svý oči nádherný,
a necháš zas přijít nějaký sen kouzelný,
který tě láskou naplní, a přivede k rannímu probuzení,
kdy zas s úsměvem na tváři se Tvý oči nádherný rozzáří.

Raduj se a zpívej, když každým dnem kráčíš,
lásku kolem rozsívej, i když se v dešti smáčíš,
Přítomný okamžik vnímej, a dýchej z plných plic,
svou realitu si tvoříš takovou, jakou ji chceš mít.

Od trpaslíků

My jsme skřítki, trpaslíci,
nenajdete nás na měsíci.
My jsme skřítki veselí,
nevážíme nic i s postelí.
Jsme tu všude s Vámi,
děti, otcové i mámy.
Umíme se radovat,
a když je třeba tak pracovat.
Chceme Vám toho mnoho říci,
jak mít úsměv stále na líci.
Jak dělat vše s radostí,

a nespíchat, abys to stih'.
Máme rádi veselí,
tak se s námi spoj a nebud' nesmělý.

Od Ježíše

Zářím, zářím, jak hvězda na nebi,
Já Ježíš Kristus žil jsem zde na zemi,
Abych Vám ukázal, kde boha hledat,
a víry v sebe se nikdy nevzdat.
Mé poslání bylo beze zbytku naplněno,
a do Vás semínko kristovské energie zasazeno,
aby mohlo, až se čas naplní, vyklíčit,
a k žití lásky na planetě zemi Vás přiblížit.
Čas se naplnil a semínka vyklíčila,
a mě radost z toho celého rozzářila,
a já teď zářím jak hvězda na nebi,
a objímám se s láskou tady a teď se všemi.

Na střeše Kalimety

Sedím na střeše Kalimety uprostřed květu života,
celou mou bytost prostoupila totální prázdnota,
jsem chvíli nejistý, co se to děje,
sluníčko svítí a do zad mě hřeje,
plnými doušky si to nic užívám,
slovy neumím vyjádřit, co tady zažívám.
Začíná se mi to opravdu líbit,
asi si sbalím věci a začnu zde hnízdit,
až se tu zahnízdím, tak roztáhnu křídla,
které jak zpívá Nohavica, udělám z mýdla.
Vím, že když vzlétnu tak nastane pád,
proto se na to Evičky nebudu ptát.
Ten pocit je úžasný a nedá se s ničím měřit,
je však třeba vstát a tu prázdnotu naplnit tím, že začnu tvořit.

Byla to šichta (Kalimeta)

Byla to šichta, hnuli jsme se z místa,
za podpory Roveny své srdce poznanou láskou naplnili,
a spoustu důležitých věcí si zas uvědomili,
abychom mohli na to, co potřebujeme lépe zacílit,
rozpustit to co nás tíží a zbytečně se nemýlit.
Kalimeta nám byla skvělým zázemím,
podpořili nás milé kuchařky svým skvělým vařením.
Byla to šichta, odjíždíme z tohoto místa,
abychom se sem mohli opět navrátit,
a za výživný seminář Haničce s Míňou zaplatit.

Víra v sebe

Dostáváš se k sobě stále blíž a blíž,
vše je již na dosah jen víru neztratit.
Vírou v sebe vše ještě víc posílíš,
když si uvěříš, nemůžeš se netrefit.
Ve své podstatě vše, co potřebuješ, máš,
vírou v sebe to zaručeně vyvoláš.
Vše se pak v lehkosti vynoří,
z Tvé hloubky jak vysoké pohoří.

Uvědomění

S vnitřním přesvědčením a uvědoměním
sebe i svět k lepšímu měním.
Měním a nenechám se již zastavit,
můžu vše, co chci, změnit a postavit.
Ledy se hnuly, začalo tání,
Vše, co dosud nebylo, je již dnes k mání.
Přes své vnitřní přesvědčení a uvědomění,
všechno ve svém životě měním.
Nečekám, až se něco stane,
bez mého záměru a prvního kroku nic nenastane.
Teď už mě nic zastavit nemůže,
protože láska ve mně vše neláskyplné přemůže.

Jsi stvořením

Jsi stvořením,
stvořením, ze kterého láska pramení,
stvořením, naplněným osobním poznáním,
stvořením, které je jak kniha v originálním vydání,
stvořením, které se vydává na novou neznámou cestu,
stvořením, které má na sobě utkanou z lásky vestu,
stvořením, které již ušlo velmi dlouhou cestu.
Cestu, která ho přivedla až do tohoto bodu zlomu,
Tak na nic nečekej a už uvěř tomu.

Otvírá se brána

Otvírá se brána, brána do večera do rána,
do říše snů, do krásných slunných dnů,
brána, kterou vždy můžeš projít,
když chceš krásný sen nebo den prožít.
Otvírá se brána, brána, která vede do neznáma,
brána, kterou můžeš projít,
když chceš svůj život od základů začít měnit.
Otvírá se brána, brána, která byla pro tento účel zbudována,
brána, která tu od počátku všeho stála,
brána, kterou když projdeš, tak do žití v lásce dojdeš,
a až tam dojdeš, tak na všechno špatné zapomeneš,
budeš v lásce s otevřeným srdcem žít,
a vše neláskyplné budeš chtít za lásku vyměnit.

Bůh lásky

Boha lásky, vnitřní božství
rozvíjej svou pozorností,
nechej ho v sobě růst,
a nemusíš u toho držet půst,
zalévej ho láskou svou,
a nechej vše neláskyplné odplout.
Svou pozornost si nenech krást,
a nenechej se ničím zmást,
že mocným jsi, stačí si jen uvědomit,
pak tomu uvěřit a nechat boha lásky v sobě promluvit.

Není třeba se již za něčím honit a pospíchat,
stačí se na boha lásky napojit a upřímně ho milovat.
Spoléhat se na pomoc zvenčí není cestou návratu k sobě,
to platilo vždy v každické době.
Tvé vnitřní božství Tě zpět k sobě domů přivede,
i když si dáš svíčkovou a zdřímneš si po obědě.

O strachu

Strach je nástroj mocný, jak se druhých zmocnit,
strachem nás může kdokoliv ovládnout,
a do našich srdcí nás zasáhnout.
Strach je zbraní mocnou, likvidující lásku božskou,
se strachem nemá cenu bojovat,
to nejlepší je se mu postavit a do očí podívat,
uvědomit si čeho se to vlastně bojím,
když tady a teď ve strachu stojím,
pak nechat strach rozplynout,
a strach se stane věcí minulou.
Bez strachu je život přeci krásnější,
to musí být každému nadevše jasnější.
Až jednou všechny strachy zmizí,
ovládne nás radost ryzí.
Už se nebudeme nikdy přít a válčit,
to, že žijeme v lásce, nám bude stačit.

Cesta do neznáma

Cesta do neznáma je před Tebou,
světlo Tvé Ti svítí září nádhernou.
Vždy tam, kam jen dohlédneš,
když se na sebe spolehneš.
Neutíkej, nespíchej po té cestě neznámé,
kráčeť v lehkosti a vše, co potkáš, poznávej.
Je toho tolik, co ještě potřebuješ pochopit,
abys vždy zas mohl o kousek dál postoupit.
Tvoř si cestu takovou, jakou ji chceš mít,
jsi jejím tvůrcem a nemusíš o ní jen snít.
Na té cestě do neznáma,
buď vždy pevně na zemi nohama.

Gája je Tvojí podporou,
spolu s námi, kteří stojíme za oponou.
Zpátky se již nevracej,
tam by Ti již nebylo hej.
Lásku všem na této cestě rozdávej,
a na sebe v první řadě již nikdy nezapomínej.
Bez lásky, kterou dáváš sobě sám,
nemůžeš již lásku druhým dát.
Zdrojem světla, které Ti na této cestě svítí,
je Tvá láska k sobě, kterou je dobré ve svém srdci mít.
Pak Tvé světlo nevyhasne,
a bude Ti svítit daleko a jasně.

Ucelení bytosti

Ucelení bytosti naplněné láskou
činí každou bytost nesmírně šťastnou,
šťastnou a spokojenou, světlem naplněnou,
zářícím svým světlem do dále,
jak maják na útesu v dále,
který nelze přehlédnout,
a na který se vždy můžeš spolehnout,
že Tě bezpečně zpět domů dovede,
i v bouři, která zuří kolem Tebe.
Když je Tvá bytost zpět ucelená a naplněná láskou,
už nemáš potřebu se schovávat za žádnou maskou,
svým světlem záříš do dále,
aby se ostatní v temnotě nebáli,
aby je Tvé světlo utišilo,
a plamen lásky v jejich srdcích zapálilo.
Každá další ucelená bytost naplněná láskou,
činí naši maminku zemi nesmírně šťastnou,
ona se tím štěstím vždy celičká rozzáří,
a obdaří nás hojností v červnu, v červenci i v září,
což učiní všechny bytosti ještě šťastnější,
a budou zářit světlem ještě jasnějším.

Zlatý anděl

Viděl jsem anděla, zlatého anděla,

který tu stojí ve zlatavé záři,
s překrásným úsměvem na jeho tváři.
Jeho zlatá záře je dech beroucí,
plná lásky všemohoucí,
která všechno kolem prostupuje,
a to co je temné prozařuje.
Ten zlatý anděl je mou součástí,
teď už ho nebudu přelepovat žádnou náplastí,
nechám ho v sobě plně zářit,
tím že si sám sebe budu více vážit,
již se nebudu s nikým měřit,
a budu sám sobě vždycky věřit.

O našich dětech

Naše děti nás učí teď a tady žít,
a ne se stále za něčím honit, co nemůžeme dohonit.
Když toto pochopíme, tak si svůj život velmi usnadníme.
Budeme mnohem více šťastnější, a na své děti více vlídnější.
Nechtějme naše děti měnit a přetvářet,
vzali bychom jim něco, co jim v dospělosti bude scházet.
Nechtějme jim brát to, o co jsme jako děti sami přišly,
a bez čeho teď máme velký chaos v naší mysli.
Naše děti jsou tu, aby nám pomohly navrátit se zpět k sobě,
abychom společně mohli žít šťastný život v nové době.
Jsou posly lásky, která nás všechny skrze srdce propojuje,
lásky, která všechny bolesti a zranění v nás uzdravuje.
Zlobíme se na děti, že nedělají to, co mi po nich chceme,
a tím bráníme my jim v tom, co oni dělat chtějí,
a pak se divíme, že nám nerozumějí.
To my ale nerozumíme našim dětem,
a tím jim bráníme v jejich přirozenosti zkoumat svět a být tak dítětem.
Sami si tak svůj život komplikujeme,
a vůbec si to přitom neuvědomujeme.
Je na čase začít měnit k dětem naše chování,
a to přes postupné uvědomování.
Přestaňme děti vychovávat tak, jak to známe,
a pojďme žít život v lásce a být rádi, že se všichni máme.

Jsme plni strachů, které nás omezují přistupovat k našim dětem s důvěrou a respektem.
Jsme plni zranění, které nás ovlivňují milovat naše děti takové, jaké jsou v jejich přirozenosti.

Uveřejnil(a) Administrator
Úterý, 17 Září 2019 09:41

Jsme plni schémat a programů, které nám nedovolují být sami jako malé děti, radovat se a žít v přítomném okamžiku.

To všechno můžeme ale změnit, když si to uvědomíme, a rozhodneme se pro to.

Tím se změní celý náš život.

Máme sami sebe

Máme sami sebe a přišli jsme z nebe,
z nebe, které je plné hvězd,
a kam koukáme, když jasná noc jest,
kam se jednou navrátíme,
až své poslání dovršíme.

Máme sami sebe a nad hlavou modré nebe,
na kterém zlatavé slunce hřeje a svítí,
a my jsme rádi, že sami sebe můžeme mít.

Mít rádi sami sebe a dívat se do nebe,
nás naplňuje láskou,
a činí z nás bytost nesmírně šťastnou,
která vše kolem sebe ovlivňuje,
a krásné věci přitahuje.
Mít rádi sami sebe, i když je zatažené nebe,
ze kterého zrovna slunce nesvítí,
přesto jsme rádi, že sami sebe můžeme mít.

Milujme sami sebe a dívejme se do nebe,
na kterém slunce svítí, a které je plné hvězd,
a budme rádi, že to tak jest.

Nová bytost v nové realitě

A je to tady, vysněné a vytoužené,
vše co v Tobě bylo potlačené,
stane se teď rozvolněné,
aby mohlo být projevené v celé své kráse a celistvosti,
a stát se součástí Tvé nové osobnosti.

Už bylo dost utrpení a nepříjemných překvapení,
které Tě svazovaly a braly víru v uzdravení,
v nové realitě žití lásky už pro to jednoduše místo není,
Tvá nová bytost se těší na své projevení.

Sebeláska

Máme potřebu druhé objímat a lásku jim dávat,
máme potřebu druhé objímat a lásku po nich vyžadovat,
sami sebe objímat jsme nikdy moc nedokázali,
a lásku sobě jsme tak moc nedávali.
Co nám v tom bránilo a stále brání,
něco co je pro nás všechny k mání.
Ztratili jsme sami sebe, a neměli tak koho obejmout,
když sami sebe zpět najdeme, můžeme se zas obejmout,
obejmout a lásku sami sobě zase začít dávat,
a že nás nikdo nemá rád již nenadávat.

Vnitřní synergie

Jsem vesmírem v tobě,
v lásce naplněné době,
kde již nikdo neválčí,
a kde nikdo na nikoho netlačí.

Jsem vesmírem v Tobě,
naplněném láskou k sobě,
kde vše navzájem spolupracuje,
a nikdo nikoho neutiskuje.

Jsem vesmírem v Tobě,
naplněným láskou k Tobě,
kde vše navzájem souzní,
a kde překrásný tón zní.

Uveřejnil(a) Administrator
Úterý, 17 Zář 2019 09:41

Jsem vesmírem v Tobě,
který je určen jen Tobě,
který je harmonickým prostorem,
a je se vším navzájem propojen.

Nové zrození

Procházím novým zrozením,
bolí mě hlava, ruce nohy, a je to doprovázené pocením.
Procházím novým zrozením, a děje se to s velkým nadšením.
Procházím novým zrozením, a porodní bolesti jsou velkým trápením.
Procházím novým zrozením,
všude samé super bloky a je to už k zbláznění.

Hlavy bolení

V hlavě toho hodně máš,
hlava Tě bolí, když přes ni život prožíváš.
Všechno je zde pečlivě odděleno,
aby nemohlo navzájem spolupracovat,
a nemohlo být projeveno.
To je důvod proč Tě hlava tak často bolívá,
a proč se Ti občas špatně usíná.
Až se v Tvé hlavě zas vše navzájem propojí,
obrovská energie se v Tobě uvolní,
pak Tě hlava bolet přestane,
a klid v Tvé mysli opět nastane.

Přítomný okamžik

Je krásné být a tvořit v přítomném okamžiku,
pustit všechny strachy a vzít od neznámých dveří za kliku,
otevřít dveře a vstoupit na neznámé území,
kde ještě nikdo nikdy nebyl a být spojený se zemí,
s pokorou kráčet po nové cestě neznámé,
užívat si každý krok, a být zvědaví co nového poznáme.

Je krásné být teď a tady a tvořit si novou realitu,
nechat se vést intuicí, a začít hned ráno za úsvitu,
když ptáci začnou popěvovat a nový den vítat,
a být šťastný, že jsem teď a tady, a nemusím v mysli nikde lítat,
otevřít okno a nasát do plic čerstvý ranní vzduch,
udělat si skvělou snídani a vyčistit si chrup.

Je krásné být teď a tady a na nic zrovna nemyslet,
vnímat jen vnitřní klid a nic nemuset,
dělat co mě baví a o své zdraví pečovat,
a tak si peníze na živobytí vydělat,
být vděčný, že teď a tady můžu prostě jen být,
a tou energií vděčnosti se nechat celý naplnit.

Vnitřní dítě

Jsem Tvé vnitřní dítě v Tobě ukryté,
které uvnitř Tebe bylo dlouho zamknuté,
bálo se ve své vší kráse naplno projevit,
a Tvůj život hravostí, lehkostí a smíchem naplnit.
Odemkni mě svou myšlenkou a rozvíjej svou pozorností,
vypuť mne ven za všech okolností,
spolu toho můžeme více dokázat a zažít,
udělat náš život šťastnější, aniž by ses musel hodně snažit.
Jsem Tvé vnitřní dítě a jsem Tvou nedílnou součástí,
tak už mne nepřelepuj žádnou náplastí.

Otevři oči

Otevři oči celé dokořán,
udělej vše, pro co jsi povolán,
dosti již bylo bolestného poznávání,
teď je čas žít lásku bez váhání.
Láska je život a život je láska,
Láska je vše, co je a vše co je, je láska.

Cesta k sobě

Vše, co potřebuješ, v sobě máš,
správně je vše, co v životě uděláš,
cestu k sobě najít vždy můžeš,
dovol si vše, co nemůžeš,
aby se Tvé světlo naplno zas rozzářilo,
a na cestu k sobě Ti dobře posvítilo,
cestu k sobě máš již otevřenou,
stačí se s tím světlem spojit, aby ses mohl rozpomenout,
obávat se ničeho nemusíš,
domů k sobě dojdeš, i když někdy trošku zabloudíš.
To je vše, co jsem Ti chtěl povědět,
tak zvedni kotvy a nenech se dlouho pobízet.

Dovoluj si

Dovoluj si být sám sebou,
dovoluj si jen tak si lehnout,
lehnout a nic nedělat a v duchu se usmívat.
Dovoluj si nic nedělat,
dovoluj si dobře si udělat,
dovoluj si říci, co si zrovna myslím,
dovoluj si přijmout, že nic zrovna nevymyslím.
Dovoluj si ukázat svou pravou tvář,
dovoluj si nechat rozzářit svou ryzí zář,
Dovoluj si jít, kam se mi zrovna chce,
dovoluj si nedělat něco, co se mi nechce,
dovoluj si odmítnout pozvání tam, kam jít nechci,
dovoluj si vyjádřit svůj nesouhlas s tím, co nechci...

Zakutálené jablko

Jablko se zakutálelo daleko předaleko od svého stromu,
aby se jednou mohlo navrátit zpět domů,
až přijde čas návratu a bude vše dovršeno,
budou naplněny všechny potenciály všech příležitostí

a všech zkoušek, kterými bylo třeba projít,
aby mohlo najít cestu zpět domů ke svému rodnému stromu,
na kterém ses zrodil, a pak ten strom listy shodil,
aby mohl zase obrazit a nové jablko urodit.

Ukaž, kdo jsi.

Ukaž, kdo jsi světu, a neříkej žádnou větu.
Ukaž, kdo jsi světu, a nepřekonávej žádnou metu.
Ukaž, kdo jsi světu, s úsměvem na líci a bez rachotu.
Jsi ten, kdo v tichosti přichází, a nikde nikomu nepřekáží.
Jsi ten, kdo tu v tichosti stojí, ten, kdo spojuje obojí.
Jsi ten, kdo si rád povídá, ten, kdo nikomu nic neujídá.
Ukaž se v celé své kráse, kterou v sobě máš,
a které se rovná lásce.
Udělej to hned, ať se zas o něco víc rozsvítí svět.

Být sám sebou.

Přeješ si být sám sebou a utíkáš před sebou.
Schováváš se za výmluvy a porušuješ úmluvy.
Takhle k sobě nikdy nedojdeš, když to, co máš udělat, obejdeš.
Strachy Ti v tom brání, a být sám sebou je pouze Tvé přání.
Je na čase vykročit a přání v činy proměnit,
nehledat žádné výmluvy a dodržovat úmluvy.
Postav se svým strachům tváří v tvář,
a nech, ať je rozpustí Tvá světelná zář.

Poděkování

Děkuji Ti Evičko, děkuji Ti Zdeňku,
Věřím, že z mých trápení budu brzy venku.
Trvalo to dlouho, než jsem pochopil, co bylo třeba,
stačilo jen vydržet a jen tak se nedat.
Duše má se se mnou rozloučila a jdu dále s duchem,
slyším vnitřní vedení svým vnitřním uchem.
Děkuji Ti Evičko, děkuji Ti Zdeňku,

Sejdeme se ve světle, až z toho budeme venku.

Přijímám lásku

Přijímám lásku, kterou si dávám,
přijímám lásku, hned když ráno vstávám.

Přijímám lásku od všech bytostí,
přijímám lásku, která se do mě vpíjí v lehkosti.

Přijímám lásku ve všech odstínech,
přijímám lásku od stromu zvířat a květin.

Přijímám lásku, kterou si zasloužím,
přijímám lásku a okolo nekroužím.

Přijímám lásku, která je všude,
a nečekám, až na mě nějaká zbude.

Vnitřní jádro

Zvykám si pomalu na plně aktivní mé vnitřní jádro,
a přeji si jediné, aby již nikdy nevychladlo,
aby jeho záře prostoupila celou mou bytostí,
a já mohl očistit vše, co potřebuji v největší lehkosti.
Ta síla je obrovská, až se celý chvěju,
svrbí mě u srdce a v duchu se směju.
Až se jednou mé jádro naplno rozzáří,
bude to síla, která všechny překážky zpřeráží.
Připadám si chvílemi jak natlakovaný papiňák,
který chce vybuchnout, a zatím neví jak.
Až se však jednou čas naplní,

bude to výbuch, až mi v uších zazvoní.

Sebe přijetí

Přijímám sám sebe v celé své kráse,
přijímám sám sebe a koupu se v lásce.

Přijímám sám sebe takového, jaký jsem,
přijímám sám sebe ať je noc nebo den.

Přijímám sám sebe a lásku si dávám,
když večer usínám i ráno vstávám.

Přijímám sám sebe a jdu k sobě domů,
přijímám sám sebe a věřím tomu.

Přijímám sám sebe ve své nedokonalosti,
přijímám sám sebe za všech okolností.

Přijímám sám sebe navždy a nikdy jinak,
přijímám sám sebe ať je léto nebo zima.

Přijímám sám sebe tam, kde zrovna jsem,
přijímám sám sebe a přeji lásku všem.

Rozmluva s vnitřní rodinou

Mé vnitřní dítě s láskou ve svém srdci oživuji Tě,

Verše ze seminářů od Pavla Záblického (1. část)

Uveřejnil(a) Administrator
Úterý, 17 Zář 2019 09:41

abys mohlo vesele skotačit, nebát se a naplno se projevit,
mou osobnost ucelit a úsměv na mé tváři opět rozzářit.
Není třeba se již ničeho obávat, můžeme se stále radovat.
Všechny strachy náhle zmizely, jako kdyby tu nikdy nebyly.
Jsem ten, kdo Tě vždy ochrání, a Tvému znovu pokřivení zabrání.
Jsem šťastný, že Tě mám, a že nejsem nikdy sám.
Miluji Tě z celého svého srdce, a držím Tě navždy za obě Tvé ruce.
Už navždy zůstaneme spolu, už nikdy nespádneme dolů.
Společně budeme životem kráčet, a nenecháme sebou nikým vláčet.
To je vše, co jsem Ti chtěl říci, posílám Ti políbení na Tvou dětskou líci.
Miluji Tě, miluji Tě, miluji Tě mé vnitřní dítě.

Má vnitřní ženo dlouho mnou opomíjená,
jsem rád, že Tě v sobě mám, a že jsi se mnou propojená.
Svou láskou Tě naplňuji a něhou obklopuji, abys mohla rozkvést do své nebývalé krásy a
rozpustit své krásné dlouhé vlasy.
Svou energií tak ucelit mou bytost, a nechat ve mně zářit svou ženskou ryzost, která ve mně
dlouho spala a intuici s tvořivostí neprojevovala.
Budu o Tebe teď již s láskou pečovat,
abys mohla ve mně kvést a ze života se radovat.
Miluji Tě má lásko jediná, nový život nám teď spolu začíná.
Život, který nikdy nekončí, život, který je ten nejhezčí.
Naplnění láskou se budeme spolu radovat
a společně o naše vnitřní dítě pečovat.

Můj vnitřní muž ve mně dlouho potlačený,
už nesmíš být nikdy vážný a zamračený.
Tvá vnitřní žena Tě velmi miluje,
a jako svého rádce a ochránce respektuje.
Projev se v celé své mužské přirozenosti,
a neboj se být akční a pevný ve své mužnosti.
Jsi ten, kdo stojí pevně nohama na zemi,
a objímá naši rodinu svými pažemi.
Jsi ten, kdo ví, co chce, a s nikým se o nic nepře.
Jsi ten, kdo umí lásku dát a kdo nám pomůže zase vstát.
Potřebujeme Tě náš milý, abychom v životě nezabloudili.
V životě, který nikdy nekončí, v životě, který bude ten nejhezčí.
Naplnění láskou se budeme radovat
a o naše vnitřní dítě pečovat.

Má vnitřní rodinu opět ucelená a navždy v mém srdci propojená.
Hořím láskou k Vám a zářím štěstím,
tak jako kdysi dávno před naším rozdělením,
které nás všechny oddělilo, a na dlouhou dobu od sebe odloučilo.
Ta doba je již ale minulostí, jsem rád,
že jsme se opět shledali, a proto zářím štěstím.
Budeme teď navždy životem kráčet, společně se smát, radovat
a nenecháme sebou nikým vláčet,
Životem, který nikdy nekončí, životem, který je ten nejhezčí.
Navždy spolu v jednom srdci láskou naplněném,
navždy spolu v propojení Jinu a Jangu uceleném.
Tak jako kdysi dávno před tím,
budeme spolu všichni zářit štěstím.

Přijde čas

Přijde čas, kdy všichni budeme šťastní,
přijde čas, kdy se vše vyjasní,
přijde čas, kdy všichni na zemi pochopíme,
že chceme žít v lásce a po ničem jiném netoužíme.
Přijde čas, kdy každá lidská bytost
bude vyzařovat jen svou nejčistší ryzost,
která v nás dlouhé věky spala,
a na to až se čas naplní, trpělivě čekala.
Až se tato ryzost ve všech lidech probudí,
celou zemi to rozzáří a všude se o tom dozvědí,
pak vypukne velká oslava
na počest návratu do domova,
který v sobě všichni nosíme,
a při tom o tom ani nevíme.
Vrátíme se k sobě domů, kde to dobře známe,
kde je všechno jedno a všichni se rádi máme.

Život

Život, život, život je všude, kam se podíváš,
je všude, a není o tom, že nestíháš,
je všude ve všem obsažen a je lásky projevem.
Pravý život v nás tiká jak časovaná bomba,
aby se mohl plně projevit, až bude odstraněna poslední plomba,

život ve své ryzosti, bez přetvářek, masek a v lehkosti.
Každý ho v sobě máme, život, který nikdy nestárne,
je podstatou naší bytosti, a je plný hojnosti.
Život je prostě úplně všude, vždycky byl a vždycky bude.

Vnitřní pravda

Jsem Tvá vnitřní pravda nejvyšší,
jsem ta, co Ti je nejbližší.
Vím vše o Tvé cestě poznání.
Vše, co chceš, očistím na Tvé požádání,
abys mohl v lásce a harmonii žít,
a vše, co tě tíží, odložit.
Buď prosím jen k sobě upřímný,
jen tak se můžeš znovu vzpřímit,
abys mohl životem v lehkosti plout,
beze strachů a svazujících pout.
Jsem moc ráda, že jsme se spolu propojili,
abychom Tvůj život v lásku proměnili.
To je vše, co jsem Ti chtěla povědět,
teď zavři oči, aby ses mohl do sebe zahledět.

Jsem ten

Jsem ten, kdo Tě vítá za branou,
do které vstoupíš, když máš cestu poznání za sebou.
Jsem ten, kdo Tě jako první obejmě,
když se zpět navrátíš opět do sebe.
Jsem ten, kdo Ti svou pomocnou ruku podá,
i ten, kdo Ti vždy odvahu dodá.
Jsem ten, koho v sobě stále nosíš,
a při tom o tom ani nevíš.

Voda

Voda krásná čistá jiskřivá,
s vodou na zemi život nový začíná.

Uveřejnil(a) Administrator
Úterý, 17 Zář 2019 09:41

Voda uchovává v sobě lásku i světlo,
aby vše mohlo žít a nikam neuteklo.
Kdyby tu voda nebyla,
země by život ztratila.
Světlo a láska vodu oživuje,
a všechny bytosti vyživuje.
Bez vody by to tu prostě nešlo,
bez ní by nevzniklo ani těsto,
ze kterého se upeče chleba,
který je k našemu životu zatím třeba.
Voda všechno a všechny spojuje,
a s jádrem naší země nás uzemňuje.

Návrat k sobě

Jak se k sobě navrátit a své pravé já nechat projevit?
Způsobů a technik je spousta, jak uvolnit všechny bloky a pouta,
která Ti v návratu k sobě brání, aby bylo Tvé pravé Já zase k mání.
Stačí se jen pro návrat k sobě rozhodnout,
vydat se na cestu a nechat potřebný čas proběhnout.
Cestu k sobě máš vždy otevřenou, stačí se na ni jen rozpomenout,
pak směle vykročit, a vše co, Ti v cestě brání, rozpustit.
Dojít k sobě vždy můžeš, když si dovolíš vše, co nemůžeš.

Cesta Novým životem

Po cestě své vydej se novým životem,
už nepostávej déle za plotem.
Vydej se cestou protkanou láskou,
již se neschovávej za žádnou maskou.
Tvé pravé Já Tě spolehlivě povede,
vždy dostatečně uvidíš před sebe.
Není třeba se ničeho obávat,
jen si věř a vše se poskládá tak, jak se má poskládat.
Tak je to přirozeně pro Tebe již zařízeno,
na cestě návratu k sobě je s láskou připraveno.
Tvé otevřené srdce Ti na cestě spolehlivě posvítí,
stačí jen teď a tady v přítomném okamžiku býti.

Čistá láska čisté světlo

Jsem čistá láska, čisté světlo,
a nikdy jinak na věky věkoucí,
čistou lásku a čisté světlo nesoucí,
život ve své čistotě a pravosti projevující, nehasnoucí.

Já jsem čistá láska, čisté světlo,
které nikdy nikam neuteklo,
pod závojem zapomnění trpělivě čekalo,
aby až přijde čas, se mi zpět vydalo.

Jsem čistá láska, čisté světlo,
které ve mně opět rozkvetlo,
jak poupě růžové růže,
a probudilo ve mně pravou ženu, pravého muže,
kteří se opět shledali,
aby o své dítě pečovali.

Jsem čistá láska, čisté světlo,
čistá láska, čisté světlo.

Už je čas

Už je čas zpět se k sobě navrátit,
a již ani minutu neztratit,
žít lásku ve své pravosti,
vždyť utrpení bylo již dosti.

Už je čas přijít zpátky k sobě domů,
a udělat konec všemu,
co Tě tíží a trápí,
a nenechá Tě v klidu spáti.

Už je čas probudit se do reality žití lásky,
a sejmut všechny masky,
za které jsi své pravé já schovával,
a život si tím stěžoval.

Už je čas se k sobě navrátit,
a už nikdy k sobě cestu neztratit.

Cesta návratu k sobě

Jsi na cestě návratu k sobě,
na cestě, která je určena Tobě,
na cestě, po které se domů zpět navrátíš,
a již svůj domov nikdy neztratíš.

Důvěra v sebe

Tvá nedůvěra v sebe se tenčí,
a není to vidět zvenčí.
Tvá důvěra v sebe se posiluje,
a všechny obavy a strachy odplavuje.
Důvěřuj sobě a svým schopnostem,
a nepostávej dlouho za mostem.
Za mostem, který Tě s tebou propojuje,
a cestu dál Ti ukazuje.
Za mostem přes propast nedůvěry v sebe,
který Tě dovede zpět do tebe.

Zvědomění

Zvědoměním, vše v lásku a světlo měním.
Zvědomuji vše ze srdce svého,
a naplňuji to láskou a světlem ducha mého.

Vše neláskyplné, co zvědomím, se čistou láskou stane,
a to co mě trápilo, mě trápit přestane.

Blížím se k cíli

Cítím, že se blížím k cíli,
mám spoustu energie a jsem plný síly.
Cesta až sem byla skutečně dlouhá,
držela mě víra a po návratu domů touha.
Blížím se k začátku nové cesty,
která vede krajinou lásky a kam mě vede smysl šestý.
Jaká ta cesta bude, nemůžu tušit,
jedno je ale jisté, že už se nenechám ničím mučit.